

ΑΝΗΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΑΙΘΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΕ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΡΤΙΟΣ, 1893. ΑΡΙΘ. 303

Συνδρ. έτης. εν 'Ελλάδι Δρ. 1.
 » » » 'Εκτετρικῶ φρ. 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ;

Εν ὁδῷ Σταδίου ἀριθ. 26.

Εἰς οὐδένα, πλην τῶν τακτικῶν ἰνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ 'Εφημερίς τῶν Παίδων ἔνευ προκληρωμῆς.

Ἡ ΜΑΥΡΗ ΩΡΑΙΟΤΗΣ,

ἡ
 αὐτοβιογραφία ἐνὸς ἵππου.
 (Ἴδε προηγούμενον φύλλον)

ΚΕΦ. V.

Καλὴ ἀρχή.

Τὸ ὄνομα τοῦ ἡνιόχου ἦτο Ἰωάννης Μάνλυς, εἶχε δὲ σύζυγον καὶ ἓν μικρὸν παιδίον, καὶ ἐκατοικούσαν εἰς τὴν διὰ τὸν ἡνιοχον ὠρισμένην κατοικίαν, ἥτις ἔκειτο πολὺ πλησίον τῶν ἵπποστασίων.

Τὴν ἀκόλουθον πρωΐαν μετ' ὠδήγησεν ἐξω εἰς τὴν αὐλὴν καὶ μοι ἔδωκεν ἓν καλὸν ζύστρισμα, ἐνῶ δὲ ἐμελλον νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν φάτνην μου μετ' τὸ μαλλί μου γυαλιστερόν, ὁ Κύριός μου εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν διὰ νὰ με παρατηρήσῃ καὶ ἐφαίνετο εὐχαριστημένος, εἶπε δὲ εἰς τὸν Ἰωάννην, «Ἐσκόπευα νὰ δοκιμάσω τὸν νέον ἵππον σήμερον τὸ πρωί, ἀλλ' ἔχω ἄλλην ἐργασίαν. Σὺ δύνασαι ἀντὶ ἐμοῦ νῆκ' τὸν περιφέρεις μετὰ τὸ πρόγευμα. Πήγαινε διὰ τῆς πλατείας καὶ τοῦ Χαΐουσοῦδ, καὶ ὀπίσω διὰ τοῦ νερομύλου καὶ τοῦ ποταμοῦ· τοῦτο θὰ δείξῃ τὸ βῆμά του.»

—Θὰ τὸ κάμω, κύριε, εἶπεν ὁ Ἰωάννης. Μετὰ δὲ τὸ πρόγευμα ἦλθε καὶ μετ' ἔβαλε τὸν χαλινόν, ἐπρόσεξε δὲ εἰς τὴν διευθέτησιν τῶν λωρίων, ὥστε νὰ προσαρμύζωνται καλῶς εἰς τὴν κεφαλὴν μου. Ἐπειτα ἔφερε τὸ ἐπίππιον, ἀλλ' ἰδὼν ὅτι δὲν ἦτο ἀρκετὰ μέγαλον διὰ τὴν βάρην μου, ἔτρεξε καὶ ἔφερον ἄλλο, τὸ ὁποῖον ἐφηρμάζετο κάλλιστα. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἵππευσα βρα-

δέως, ἔπειτα τρὸς, ἔπειτα φαντέβ, ὅταν δὲ ἐφθάσαμεν εἰς τὴν πλατείαν, μετ' ἐκτύπησεν ἐλαφρὰ μετ' τὸ μαστίγιον καὶ εἶχομεν ὠραῖον κάλπασμα!

«Ἐ! Ἐ! παλικάρι μου, ἐφώναξε, σύρας ὀλίγον τὰ ἡνία, ὡς φαίνεται, ἀγαπᾶς νὰ μιμηθῆς τοὺς κυνηγετικοὺς κύνας!

Ἐνῶ δὲ ἐπιστρέφομεν διὰ τῆς Πλατείας, ἀπνητήσαμεν τὸν Κύριόν μας καὶ τὴν κ. Γόρδον, περιπατοῦντας. Ἐσταμάτησαν, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐπαίζευσεν ἀμέσως.

— Λοιπόν, Ἰωάννη, πῶς πηγαίνει; ἠρώτησεν ὁ κ. Γόρδον.

— Λαμπρότατα, κύριε, ἀπεκρίθη ὁ Ἰωάννης. Εἶναι ταχύς, ὡς ἔλαφος, εἶναι δὲ καὶ πολὺ θυμοειδής, ἀλλ' ἡ ἐλαχίστη ἐπαφὴ τῶν ἡνίων εἶναι ἱκανὴ νὰ τὸν ὀδηγῇ. Κάτω εἰς τὴν ἄκρην τῆς Πλατείας, ἀπνητήσαμεν ἓν ἐκ τῶν ὀδοπορικῶν ἀμαξίων, φορτωμένον μετ' κοφίνους, βάρη καὶ τὰ παρόμοια, γνωρίζεις δὲ, κύριε, ὅτι πολλοὶ ἵπποι δὲν περνοῦν πλησίον τῶν τοιούτων ἀμαξίων ἡσύχως. Αὐτὸς ὁμως ἔρριψε ἓν καλὸν βλέμμα πρὸς αὐτὸ, καὶ ἔπειτα ἐξηκολούθησε τὸν δρόμον τοῦ ἡσυχώτατα. Ὅταν ἦλθαμεν πλησίον εἰς τὸ Χαΐουσοῦδ, εὗρομεν ἀνθρώπους τουφεκίζοντας κονίλους, ἓν δὲ τουφεκίον ἐπυροσκόπησε πολὺ πλησίον μας, καὶ ἔσταμάτησε μὲν ἐπὶ μίαν στιγμὴν ὁ ἵππος, ἀλλ' οὔτε δεξιὰ, οὔτε ἀριστερὰ τῆς ὁδοῦ ἐξέκλινεν ἓν βῆμα. Ἐγὼ ἐκρκτησα ὀλίγον τὰ ἡνία καὶ δὲν τὸν ἐβίασα, νομίζω δὲ ὅτι ὅταν ἦτο νέος οὔτε ἀφηνίαζεν, οὔτε τὸν κακομετεχειρίζοντο.

— Ἐχει καλῶς, — εἶπεν ὁ κύριος. Θὰ τὸν δοκιμάσω καὶ ἐγὼ αὐριον.

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἠτοιμάσθη διὰ τὸν κύ-

ριόν μου. Ἐνεθυμήθην δὲ τὴν συμβουλὴν τῆς μητρός μου καὶ τὴν τοῦ καλαίου μου κυρίου, καὶ ἱκροσπάθησα νὰ κάμω ἀκριβῶς ὅ,τι αὐτὸς ἐπεθύμει νὰ κάμω. Εὐρον ὅτι ἦτο καλὸς ἱκπεύς, καὶ συνάμα ἀγαθὸς εἰς τὸν ἱκπον του. Ὅταν ἱκπεστρέψαμεν, ἡ κυρία ἦτο εἰς τὴν θύραν τῆς εἰσοδοῦ ὅταν ἐφθάσαμεν ἑκαῖ.

— Αἶ, εἶπε, πῶς σοι ἀρέσει;

— Εἶναι ἀκριβῶς ὅ,τι ὁ Ἰωάννης εἶπεν, — ἀπεκρίθη ὁ κύριος, — εὐχαριστότερον πλάσμα δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἱκπεύσω. Τί λέγεις; πῶς νὰ τὸν ὀνομάσωμεν;

— Σοὶ ἀρέσει τὸ ὄνομα Ἐβενος; εἶπεν ἡ κυρία· εἶναι μέλας ὡς ἔβενος.

— Ὅχι, ὄχι; Ἐβενος, εἶπεν ὁ κύριος.

— Θέλεις νὰ τὸν ὀνομάσωμεν Μαυροπούλι, ὅπως ὀνομάζεται τοῦ θείου σας ὁ μαῦρος ἱκπος;

— Ὅχι, ὄχι, εἶναι πολὺ ὠραιότερος παρ' ὅ,τι τὸ Μαυροπούλι ἦτο ποτε.

— Τῷ ὄντι, εἶπεν ἡ κυρία, αὐτὸς εἶναι πράγματι ἡ καθ' αὐτὸ ὠραιότερος ἔχει δὲ πολὺ γλυκὺ, καὶ μελιχίον πρόσωπον καὶ πολὺ λαμπρὸν καὶ ἔξυπνον ὄμμα. Τί λέγεις νὰ τὸν ὀνομάσωμεν Μαύρην ὠραιότητα;

— Κάλιστα! εἰάν σοι ἀρέσῃ, ἄς τοῦ δώσωμεν αὐτὸ τὸ ὄνομα.

Ὅταν ὁ Ἰωάννης ὑπῆγεν εἰς τὸ ἱκποστάσιον εἶπεν εἰς τὸν Ἰάκωβον ὅτι ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία εἶχον ἐκλέξει ἐν καλὸν καὶ ὠραῖον Ἀγγλικὸν ὄνομα δι' ἐμέ. Αὐτὸ σημαίνει κάτι τι, καὶ ὄχι Μανρέγγο, ἢ Πήγασος, ἢ Ἀβδαλάχ! Ἐγέλασαν δὲ οἱ δύο, ὁ δὲ Ἰάκωβος, ἐπρόσθεσεν ἂν ἡ ὀνομασία δὲν μοὶ ἐνεθύμει τὸ παρελθὸν θὰ τὸν ὀνομάζον Παλικαρόπουλον, διότι ποτὲ μοὶ δὲν εἶδον δύο ἱκπους νὰ ὀμοιάζον τόσο πολὺ!

— Αὐτὸ δὲν εἶναι παράξενον, εἶπεν ὁ Ἰωάννης. Δὲν ἤξεύρεις ὅτι τοῦ γεωργοῦ Γρέϋ ἡ παλαιὰ Δούκισσα ἦτο μήτηρ ἀμφοτέρων;

— Ποτὲ δὲν ἤκουσα περὶ τούτου πρότερον, εἶπεν ὁ Ἰάκωβος ὥστε ὁ ἱκπος ὅστις ἐφρονεῖθη εἰς ἐκεῖνο τὸ κυνήγι τότε ἦτο ἀδελφός μου! Ἐννόησα διατί ἡ μήτηρ μου ἐταράχθη τόσο πολὺ διὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Φαίνεται ὅτι οἱ ἱκποὶ δὲν ἔχουν συγγενεῖς; ἢ τοῦλάχιστον δὲν γνωρίζουν ὁ εἰς τὸν ἄλλον ἀφοῦ ἠλικιωθῶν.

Ὁ Ἰωάννης ὑπερηφανεύετο δι' ἐμέ, Συνειθίζε δὲ νὰ μοὺ κάμῃ τὴν χαίτην καὶ οὐρὰν τόσο μελανὴν σχεδὸν ὅσον καὶ ἡ κόμη μίᾳς κυρίας. Μὲ ὠμίλει δὲ πολὺ ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἐννοοῦσα θλασσα μοὶ ἔλεγεν, ἀλλ' ἐμάθα μαλλον καὶ μαλλον νὰ γνωρίζω τί ἐννοοῦσε, καὶ τί ἤθελε νὰ κάμω. Ἀλλὰ καὶ ἐγὼ τὸν ὑπερηγάπων, ἐπειδὴ ἦτο

τόσον πρῶτος καὶ καλὸς καὶ ἐγνωρίζεν ἀκριβῶς πῶς ἴνας ἱκπος ἠσθάνετο, καὶ ὅταν μὲ ἐκαθάριζεν, ἐγνωρίζε τὰ τρυφιστὰ καὶ γαργαλευτὰ μέρη καὶ τὰ ἐξούστριζε προσεκτικῶς. Προσέτι ὅταν ἐβούρταζε τὴν κεφαλὴν μου, ἐπρόσεχε τοὺς ὀφθαλμούς μου, ὡς νὰ ἦσαν ἰδικοί του, καὶ ποτὲ δὲν με ἔκαμνε νὰ ἐρεθίζωμαι.

Ὁ Ἰάκωβος Χάουαρδ, τὸ παιδί τοῦ σταύλου, ἦτο ἐπίσης ὠραῖον καὶ μελανὸν καὶ εὐχάριστον εἰς τοὺς τρόπους του, ὥστε ἐθεώρουν τὸν ἑαυτὸν μου εὐτυχῆ. Ὑπῆρχε δὲ καὶ ἄλλος τις ἄνθρωπος ὅστις εἰργάζετο εἰς τὴν μάνδραν, ἀλλ' αὐτὸς ὀλίγον εἶχε νὰ κάμῃ μὲ τὴν Πιπερόριζαν καὶ ἐμέ.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἔκλυθον μὲ τὴν Πιπερόριζαν εἰς τὴν αὐτὴν ἀμαξάν, ἐθαύμαζον δὲ συλλογίζομενος πῶς ἀρά γε θὰ ἐπερνούσαμεν οἱ δύο μαζῶν, πρὸς εὐχαριστήσιν μου ὅμως, ὅταν ἐφῆρθον πλησίον τῆς αὐτῆς μόνῃ ἔρριψε τὰ ὀτὰ τῆς πρὸς τὰ ὀκίω, κατὰ δὲ τὰ ἄλλα ἐφῆρθη πολὺ καλά. Εἰργάσθη τιμίως καὶ ἔκαμα πλήρες τὸ μέρος τῆς, ποτὲ δὲ δὲν θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἔχω καλλίτερον αὐτῆς σύντροφον εἰς διπλοῦν ζεύγμα.

Ὅταν ἤρχομεθα εἰς λοφῶδες μέρος, ἀντὶ νὰ βραδυπορῇ, ἔρριπτε τὸ βάρος εἰς τὸν λαμμοδέτην τῆς καὶ ἐτράβα κατ' εὐθείαν πρὸς τὰ ἄνω. Καὶ οἱ δύο ἡμεῖς εἶχουμεν τὴν αὐτὴν γεναιότητα ὡς πρὸς τὴν ἐργασίαν μας, ὥστε ὁ Ἰωάννης ἦτο ἠναγκασμένος νὰ μᾶς κρατῇ, ἀντὶ νὰ μᾶς βιάζῃ πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, ποτὲ δὲ δὲν μεταχειρίζετο τὴν μάστιγα εἰς κανένα ἀπὸ ἡμᾶς. Ἐκτὸς τούτου τὸ βῆμά μας ἦτο σχεδὸν τὸ αὐτό, εὐρον πολὺ εὐκόλον νὰ συμβαδίζω μὲ αὐτὴν τροχάδην, ὅπερ ἦτο πολὺ εὐχάριστον, ἤρσκει δὲ πολὺ καὶ εἰς τὸν κύριόν μας νὰ μᾶς βλέπῃ νὰ βαινώμεν τόσο καλά! ἐπίσης καὶ ὁ Ἰωάννης. Ἀφοῦ ἐξῆλθομεν ὁμοῦ τοιοιουτρόπως δις ἢ τρίς, ἤρχισαμεν νὰ γινώμεθα φίλοι καὶ κοινωνικοὶ μεταξὺ μας, τούτου δὲ μοὶ ἐπροξένει ἡσυχίαν καὶ εὐχαριστήσιν.

Ὡς πρὸς τὸ Χαροπούλι αὐτὸς καὶ ἐγὼ μετ' ὀλίγον ἐγεῖναμεν πρῶτοι φίλοι. Αὐτὸς ἦτο τόσο εὐθυμον — ὠραῖον μικρὸν ἱκπάριον, ὥστε ἠγαπάτο ἀπὸ ὅλους, ἰδίως αἱ δεσποινίδες Τζέση καὶ Φλώρα, αἱ ὅποια συνειθίζον νὰ τὸν ἱκπεύουν εἰς τὸν ὀπωροπερίβολον, καὶ νὰ πορίζουν μὲ αὐτὸν καὶ τὸ μικρὸν κυνάριον, Φρίσκω, ὠραῖα παιγνίδια.

Ὁ κύριός μας εἶχε δύο ἄλλους ἱκπους, οἱ ὁποῖοι ἔμεινον εἰς ἄλλο ἱκποστάσιον. Ὁ εἰς ὀνομάζετο Δικαστής, ὅστις ἐχρησίμευεν δι' ἱκπασίαν ἢ νὰ σύρῃ τὸ ἀμάξι δι' ἐπιπλα. Ὁ ἄλλος ἦτο γέρων ἐρυθρὸς, κυνηγός, ὀνομα-

ζόμενος Σιρ Όλιβεν, ούτος ήτο προβεβηκώς πλέον, ἀλλ' ὁ κύριος τὸν ὑπερηγάπα καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἐχάρισε τὸν κήπον διὰ νὰ περιφέρεται. Ἐνίοτε ἔκαμνε καμμίαν ἐλαφρὰν ἐργασίαν εἰς τὸ ὑποστατικόν, ἢ ἔφερον εἰς τὴν βράχιν του μίαν ἀπὸ τὰς νεαρὰς κυρίας, ὅταν ἐξήρχοντο ἐφιπποῦν μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῶν, διότι ἦτο ὠραίος καὶ ήσυχος, ὥστε τὸν ἐνεπιστεύοντο καὶ ἐν μικρὸν παιδίου, ὅπως καὶ τὸ Χαροπούλι. Ὁ ἵππος οὗτος ήτο ἰσχυρὸς, καλοκαμωμένος καὶ ἡμερος καὶ ἐνίοτε εἶχομεν ὀλίγην συνομιλίαν εἰς τὸ ἵπποστάσιον, ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἤμποροῦσα νὰ σχετισθῶ τὸσον στενωῶς μὲ αὐτόν, ὅσον μὲ τὴν Πιπερόριζαν ἢ ὁποία ἔμενον εἰς τὸ αὐτὸ ἵπποστάσιον μὲ ἐμέ.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΚΟΛΟΜΒΟΣ.

(Ἰδε προηγούμενον φύλλον.)

Μεταξὺ τῶν ἄλλων δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας εἶχε νὰ ὑπερικήσῃ ὁ Κολόμβος, ἡ συλλογὴ ναυτῶν ήτο οὐχὶ μικρά. Ἀλλὰ ταύτην ὑπερένίκησεν, εἰς τινὰς μὲν προπληρώσας τριῶν μηνῶν μισθός, καὶ διὰ βασιλικῆς διατάγματος ἐξαιρέσας αὐτοὺς τῆς φυλακίσεως ἐπὶ δύο μῆνας μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν των, τοὺς λοιποὺς δὲ συνεπλήρωσε δι' ἐπιστρατείας. Ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἡ ἐκστρατεία ήτο ἐτοίμη πρὸς ἀπόπλουν. Συνίστατο δὲ ἐκ τριῶν πλοίων, τῆς Ἁγίας Μαρίας, καὶ δύο ἄλλων μικροτέρων ἀνευ καταστρώματος ἢ Ἁγία Μαρία ήτο 90 ποδῶν τὸ μήκος, εἶχε τέσσαρας ἰστούς, καὶ ἔφερον ὀκτῶ ἀγκύρας καὶ 66 ναῦτας, ἐξ ὧν ὁ εἰς ήτο Ἄγγλος καὶ ὁ ἕτερος Ἴρλανδός, καὶ τὰ τρία δὲ ἔλαβον προμηθείας δι' ἐν ἔτος. Ὁ Κολόμβος ἐκυβέρνα τὴν Ἁγίαν Μαρίαν. Ὁ Μαρτίνος Ἀλόνζος Πινός, ἔχων τὸν δευτερον ἀδελφόν του Φραγκίσκον ὡς πιλωτόν, ἐκυβέρνα τὴν Πίνταν, ὁ δὲ τρίτος ἀδελφὸς τοῦ Μαρτίνου τὴν Νίταν.

Πρὸ τοῦ ἀπόπλου ὁ Κολόμβος μετὰ τοῦ πλείστου μέρους τῶν ἀξιωματικῶν του ἐξωμολογήθησαν ὑπὸ τοῦ Ζουάν Περὲζ καὶ ἐκοινώθησαν, τὴν δὲ Παρασκευὴν τῆς 3ης Αὐγούστου 1492 ἠνοίχθησαν εἰς τὸ πέλαγος ἐν τῷ μέσῳ ἀπείρου πλήθους προπέμποντος αὐτοὺς διὰ ζητοκραυγῶν.

Ἀφίχθησαν δὲ εἰς τὰς Καναρίους νήσους ἀνευ τινὸς ἄλλου συμβεβηκότος, ἐκτὸς μικρὰς τινος βλάβης εἰς τὸ πηδάλιον τῆς Πίντας, ἐκεῖθεν δὲ πάλιν ἀνεχώρησαν πρὸς Δυσμάς τὴν 7 Ἰβρίου. Μόλις ὅμως ἠνοίχθησαν ἄρκετὰ εἰς τὸ πέλαγος, ἢ δὲ ἔζη ἠφανίσθη ἀπὸ τῆς ὄψεως αὐτῶν, οἱ θαλασσοπόροι ἤρχισαν νὰ μετανοοῦν διὰ τὴν ἐπιχειρήσιν των, τινὲς τούτων κλαίοντες, ἄλλοι δὲ ὀλοφυρόμενοι ἔκραζον ὅτι ποτὲ πλέον δὲν θὰ ἐπέστρεφον εἰς τὴν πατρίδα καὶ τὰς οἰκίας των.

Ὁ Κολόμβος ὅμως κατέπαυσε τοὺς φόβους των, παριστῶν εἰς αὐτοὺς διὰ ζωηρῶν χρωμάτων τὰς ὠραίας χώρας, εἰς τὰς ὁποίας ἐμελλόν νὰ ὑπάγουν, καὶ τὰ καλὰ, τὰ ὁποία τὸν περιέμενον ἐκεῖ.

Τὴν 12 Ἰβρίου εἶδον κάτι τι ἐπιπλέον τῶν κυμα-

των πλησίασαντες δ' εὔρον ὅτι ήτο ἰσθὸς πλοίου 200 τόνων περίπου, τὴν δὲ μετὰ μεσημέριαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ὁ Κυβερνήτης τοῦ πλοίου, εἰς τὸ ὁποῖον ἐπέβαιναν ὁ Κολόμβος, ἐξιππάσθη παρατηρήσας ὅτι ἡ μαγνητικὴ βελὸνὴ δὲν ἐδείκνυε τὸν βορρᾶν ἀλλὰ τὴν Δύσιν. Τὸ μαγνητικὸν τοῦτο φαινόμενον εἶχε παρατηρήσει ὁ Ἴταλὸς φιλόσοφος Περαγρίνης, ἀλλ' ὁ Κολόμβος φαίνεται ὅτι δὲν ἐγνώριζε τοῦτο καὶ διὰ τοῦτο προσεπάθησε νὰ καθησυχάσῃ τοὺς φόβους τοῦ Κυβερνήτου ἀποδώσας τὴν αἰτίαν τοῦ παραδόξου τούτου φαινομένου εἰς τὴν ἔλξιν τοῦ πολικοῦ ἀστέρος. Προσέτι ἔκαμνε παρατηρήσεις καθ' ἑκάστην διὰ τοῦ Ἥλιου, ἐκράτει δὲ δύο πίνακας ἕνα, ὅστις εἶχε τὰς ἀκριβεῖς ἀποστάσεις, καὶ ἕτερον πολὺ μικροτέρας, τὸν πρῶτον ἐκράτει δι' ἑαυτόν, τὸν δευτερον εἶχεν ἐκτεθειμένον εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ πληρώματος, διότι ἤθελε νὰ τοὺς κρατῆ εἰς ἀγνοίαν ὡς πρὸς τὴν ἀπόστασιν, εἰς ἣν ἦσαν ἀπὸ τὴν Ἰσπανίαν. Τὴν 15ην εἰς λίθος μετεωρικῶς ἔπεσε ὀλίγα μόνον μέτρα ἀπὸ τῆς ναυαρχίδος, τὴν 16ην τὰ πλοῖα εἰσῆλθον εἰς τὴν ζώνην τῶν ἐτρίσιων, ήτοι ἀνέμων τοῦ ἐμπορίου, οἷτινες ὡς γνωστὸν πνέουσι ἐξ ἡμῶν ἀπὸ Δυσμῶν πρὸς Ἀνατολάς καὶ ἐξ ἀπὸ Ἀνατολῶν πρὸς Δυσμάς, εὔρον δὲ τὸν ἀνεμον εὐνοϊκόν.

Κατὰ τὰς ἐπομένας 12 ἡμέρας ἠπατήθησαν ἐκλαβόντες τὰ σύνεφα ἀντι ἑρᾶς, τὴν τελευταίαν μάλιστα φορὰν τὸσον βέβαιον ἦσαν περὶ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἑρᾶς, ὥστε ἤρχισαν νὰ δοξολογῶσι τὸν Θεὸν ψάλλοντες.

Ἡ ἀνυπομονησία τῶν πληρωμάτων νὰ ἴδωσι γῆν ἠύβανε καθ' ἑκάστην, πᾶσα δὲ ἀπάτη τῆς ὁρασεῶς των ἠρθίκεν αὐτοὺς περισσότερον. Ἡ ἐμφάνισις πτηνῶν, καὶ κλάδων δένδρων φερόντων κόκκους ἐρυθροῦς ἀνεπτέρωνε πρὸς καιρὸν τὰς ἐλπίδας των, ἀλλὰ πάλιν ἐπιπτον εἰς μελαγχολίαν μὴ βλέποντες τὴν ἐπιθυμητὴν γῆν, καὶ ἀπεράσισαν νὰ ἐπιστρέψουν, θέλοντες καὶ μὴ θέλοντες τοῦ Κολόμβου, ὄρσαντες καὶ τὴν ἡμέραν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἐκήρυξαν ὅτι εἶχον ἀπόφασιν νὰ φονεύσωσι καὶ αὐτὸν τὸν Κολόμβον, ἐάν δὲν ἐπέιθετο νὰ ἐπαναστρέψῃ.

Εὐτυχῶς πρὶν φθάσῃ ἡ δρισθησα ἡμέρα ὁ Ροδρίγος Τριάνας, εἰς τῶν ναυτῶν τῆς Πίντας ήτο ὁ πρῶτος, ὅστις εἶδεν τὸν νέον κόσμον, ἢ δὲ Πίντα ἐρριψεν ἕνα πυροβολισμὸν ὡς σημεῖον τῆς ἀναφανίσεως. Τοῦτο συνέβη τὴν 2αν ὥραν μ. μ. τῆς 12 Ὀκτωβρίου τοῦ 1492 ἡμέραν Παρασκευῆν. Τὴν ἀκόλουθον δὲ πρωΐαν ἐφάνη καθαρῶς περὶ τὰ δύο μίλλα μακρὰν νήσος τις δασώδης εἰς τὴν παραλίαν τῆς ὁποίας ἴστατο πλῆθος ἐντοπίων θεατῶν.

Κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ὁ Κολόμβος κρατῶν τὴν βασιλικὴν σημαίαν τῆς Καστίλης καὶ οἱ ἀδελφοὶ Πινός, κρατοῦντες, ἕκαστος μίαν σημαίαν μὲ πλαίσιον μικρὸν μετεφέρθησαν διὰ λέμβων εἰς τὴν παραλίαν τῆς μουσικῆς παιανίζουσης. Πρῶτος ὁ Κολόμβος ἐπήδησεν εἰς τὴν ἑρᾶν, ἔπειτα δὲ ἐξήλθον καὶ οἱ λοιποὶ, ἅπαντες δὲ γονυπετήσαντες ἐβίβησαν τὸ ἔδαφος μετὰ δακρύων καὶ νύχαριστησαν τὸν Θεόν. Ἐγερθεὶς κατόπιν καὶ σῦρας τὸ ἔϊφος του ὁ Κολόμβος, ὡς μέγας ναύαρχος καὶ ἀντιβασιλεὺς, ἐξετύλιξε τὴν βασιλικὴν σημαίαν ἔλαβε κατοχὴν ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως τῆς Καστίλης καὶ ὠνόμασε τῆς νήσον τοῦ Ἀγίου Σάβοντος.

Οἱ ἐκπεπληγμένοι κάτοικοι ἠτένιζον τοὺς νεηλίδας ἐν σιωπῇ, φανταζόμενοι αὐτοὺς θεοὺς, κατελθόντες ἐξ

ούρανοῦ. Μετὰ ταῦτα ἀντήλλαξαν δῶρα, οἱ μὲν Ἰοαν-
 νῶι ἔδωκαν εἰς τοὺς ἐντοπίους κούκλας, χάνδρας ἐξ
 οὐλοῦ χρωματισμένας, καὶ διάφορα μίγματα πανίου
 χρωματισμένου. Οἱ δ' ἐντόπιοι ἀπέναντι ἔδωκαν εἰς
 αὐτοῦ διαφόρους ἐντοπίους τὴν 4 Ἰαν. 1893 ἐξεκ-
 νησαν ἐπιτῆς Νίνας διὰ τὸ Κάδιε, ἀφοῦ ἀφῆκαν φρου-
 ρὰν ἐκ 31 ἀνδρῶν ἐντὸς τοῦ φρουρίου, ὅπερ κατῶ-
 κουν ἐκ τῆς φυλῆς τῆς Ἁγίας Μαρίας. (ἀκολουθεῖ).

Γουλιέλμος Ριχάρδος Βάγνερ.

αὐτοῦς τεμάχιον χρυσοῦ, μαργαρίτας καὶ ἄλλα πολύ-
 τιμα πρᾶγματα.

Μετὰ πολλὰς περιπλανήσεις καὶ ἐρεῦνας πρὸς ἀ-
 νεύρεσιν χρυσοῦ καὶ μαργαριτῶν, κατὰ τὰς ὁποίας
 ἀνεκάλυψαν καὶ ἄλλας νήσους, ὁ Κολόμβος λαβὼν μεθ'

ΓΟΥΛΔΙΣΕΑΜΟΣ ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΒΑΓΝΕΡ.

Ὁ Γουλιέλμος Ριχάρδος Βάγνερ, ὁ διάση-

μος της Γερμανίας μουσικός γεννηθήν εν Λειψία τῇ 22ῃ Μαΐου 1813. Παιδίον ἀκόμη ἑννέα ἐτῶν ἀπώλεσε τὸν πατέρα του, ἡ δὲ μήτηρ του τὸν ἀπέστειλε τότε εἰς σχολὴν τινα ἐν Δρέσδῃ, ὅπου ἔκαμνε μεγάλας προδόους, ἰδίως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, τὴν ὁποίαν πάντοτε ἠγάπα. Καὶ ἀληθῶς βραδύταρον, ὅτε ἀφιερώθη εἰς τὴν σύνθεσιν μεγάλων μουσικῶν δραμμάτων, ἡ ἐπιθυμία του ἦτο νὰ καταστήσῃ τὴν δραματικὴν τέχνην μέσον τῆς ἐγνευοῦς ἐκπαιδεύσεως διὰ τὴν νεωτέρα κοινωνίαν, καθὼς τὸ θέατρον ἐν Ἀθήναις ὑπῆρξε τοιοῦτον διὰ τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα.

Ὁ Βάγνερ τὸ 1828 ἐπιστρέψας εἰς Λειψίαν ἐπέσληθε μετὰ δύο ἔτη εἰς τὸ ἐκεῖ Πανεπιστήμιον, ἀκριβῶς δὲ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον φοιτήσεώς του ἡ πρώτη σπουδαία μουσικὴ αὐτοῦ σύνθεσις ἀνεβιβάσθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Τὸ δὲ 1842 πρὸ δευτέρου του ἔργου Ριένζι ἐπιγραφόμενον παριστάνετο εἰς τὸ θέατρον τῆς αὐλῆς ἐν Δρέσδῃ, τοῦτο δὲ μετὰ τοῦ ἄλλου ἐκείνου ἔργου του, τοῦ φέροντος τὸν τίτλον Ζαμχάουζερ καὶ διδαχθέντος τὸ 1845 ἐξησφάλισαν τὴν μέλουσαν δόξαν του.

Τὰ μεγάλα ταῦτα ἔργα ὅλων διαφορετικῶν ἀπὸ τὰ ἤδη ὑπάρχοντα ἐπέσυραν τὴν προσοχὴν τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου, ὅστις διαφόρους γνώμας περὶ αὐτῶν εἶχε σχηματίσει. Ἐν 1849 ἠναγκάσθη νὰ ἀφήσῃ τὴν Δρέσδην διὰ

τὸν λόγον ὅτι εἶχε λάβει μέρος εἰς τινὰς πολιτικὰς ταραχάς, ἐπὶ πολλὰ δὲ ἔτη ἔξη μακρῶν αὐτῆς, ὅτε ἐπὶ τέλους ἡ περιγίψισσα Μαιερνιχ κατώρθωσε νὰ ἀνακληθῇ ἐκ τῆς ἐξορίας του καὶ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του. Τὸν χρόνον τῆς ἐξορίας του διήλθεν εἰς Παρισίους καὶ Λονδίνον ὅπου κατεργάετο διαρκῶς εἰς τὴν παραγωγὴν μεγάλων ἔργων μουσικῶν τε καὶ φιλολογικῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρίνεται τὸ περίφημον Νιβελοῦγεν εἰς μέρος τέσσαρα. Ὁ βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκος ὁ δευτέρος ἠύχαριστήθη μεγάλας ἀπὸ τὰ ἔργα του ταῦτα καὶ προσκαλίσας αὐτὸν εἰς τὸ Μόναχον παρέσχεν εἰς αὐτὸν πᾶσαν βοήθειαν καὶ ὑποστήριξιν.

Ὁ Βάγνερ ἐπὶ τέλους κατώρθωσε νὰ ἀνεγείρῃ μεγαλοπρεπὲς θέατρον ἐν Βαϊρῶν τῆς Βαυαρίας διὰ νὰ παριστάνῃ ἐκεῖ τὰ ἴδια αὐτοῦ ἔργα. Εἰς τὴν πόλιν δὲ ταύτην παρέμεινε μέχρι τοῦ θανάτου του, ὅστις συνέβη τῇ 13ῃ Φεβρουαρίου 1883. Τὸ σῶμά του ἐτέθη ἐν τάφῳ, τὸν ὁποῖον αὐτὸς ὁ ἑδικὸς ἐκτίσεν ἐντὸς τοῦ κήπου του.

Ἐκεῖ ὁ βασιλεὺς Λουδοβίκος τὰς νύκτας περιεπάτει μόνος ὅπως ἀποδάσῃ τὸν τελευταῖον φόρον τοῦ θαυμασμοῦ του πρὸς τὸν μέγαν διδάσκαλον, τοῦ ὁποῖου τόσον γενναῖος καὶ στενὸς ὑπῆρξε φίλος. — Τοσοῦτον ἡ φήμη τοῦ Βάγνερ ἠύξησε σὺν τῷ χρόνῳ, ὥστε σήμερον θεωρεῖται ὑπὸ πλείστων ὡς ὁ μέγιστος μουσικὸς συνθέτης, τὸν ὁποῖον εἶδε ποτε ὁ κόσμος.

Νέον εἶδος χειραμάξης.

Τὰ φιλολογικά αὐτοῦ ἔργα ἐκδοθέντα ἐν Αἰψία τὸ 1887 περιλαμβάνουσι 9 μεγάλους τόμους!

αποτελοῦσιν ἑν. Ἡ λίαν ἐπιμελημένη ἀνατροφή τῶν κορασίδων τούτων φαίνεται ὅτι φέρει καλοῦς καρπούς. Ἡ εὐφυΐα τῶν εἶναι ἑκτακτος καὶ διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον ὁλοκλήρῳ τοῦ ἱατρικοῦ ὁργαντείου τῶν Ἰνδιῶν.

ΝΕΟΝ ΒΙΔΟΣ ΧΕΙΡΑΜΑΣΗΣ.

Εἰς τὴν Κίνα, τὴν χώραν τῶν παραδόξων, ὅπου αἱ λεωφόροι εἶναι μακρόταται, οὐκ ἴστανός ὑπὲρ τὰ 1000 μίλια, οἱ ἀνθρώποι ταξειδεύουσι ἐπὶ φορείων διτρόχων ὠθουμένων ἐκ τῶν ὀπισθεν ὑπὸ ἐνὸς ἀνθρώπου. Τὰ φορεία ταῦτα εἶναι δι' ἕνα μόνον ἀνθρώπον μετὰ τῆς ἀποσκευῆς αὐτοῦ, διὰ νὰ κρατῆται δὲ ὁ ἀμαξηλάτης, ὀπισθεν τοῦ καθίσματος τοῦ φορείου ὑφούται ἰστός, ἐπὶ τοῦ ὅπου ἀνοίγεται πανίον, τὸ ὅποιον καὶ στρέφεται κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ ἀμαξηλάτου ὥστε ἔχει τὸν ἀνεμὸν βορηνθητικόν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου τὸ ταξειδίον ἐκτελεῖται ταχύτερον καὶ ἀκοπώτερον.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστάνει τὸ εἶδος τούτων τῶν φορείων.

ΠΟΣΟΝ ΜΕΓΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΣΥΜΠΑΝ.

Διὰ νὰ διέλθῃ τις τὸ μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ πλησιεστάτου εἰς ἡμᾶς ἀστέρος διάστημα, τρίχων με ταχύτητα βολῆς τηλεβόλου, θὰ χρειασθῇ 5,000,000 ἐτῶν. Μὰ ταχύτητα δὲ φησὶς 12,000 ἐτῶν! καὶ ὅμως ἢ ἀπὸ τοῦ πλησιεστάτου τούτου ἀστέρος μέχρι τοῦ πλησιεστάτου νεφελειδοῦς σωρού ἀστέρων ἀστάσεις εἶναι ἀπείρως μεγαλειτέρα τῆς μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἐν λόγω ἀστέρος. Ἀλλὰ πέρα καὶ αὐτοῦ τοῦ νεφελειδοῦς σωροῦ εἰς ἀστάσεις τεραστίας ὑπάρχουσιν ἄλλα ἀβροίσματα ἀστέρων εἰς ἀπείρακις μεγαλειτέρας ἀστάσεις κείμωνι. Τὸ σύμπαν εἶναι ἀπειρον

Αἱ βίδυμοι ἀδελφαί.

Αἱ ΔΙΑΥΜΟΙ ΔΕΒΑΦΑΙ.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστάνει νέον τερατολογικὸν ζεύγος, ἀνήκον εἰς τὴν τάξιν τῶν λεγομένων στερνοπαγῶν. Αἱ χαριεστάται αὗται ἀδελφαί, ὀνόματι Ραδίκαι καὶ Δουδίκαι, εἶνε Ἰνδικῆς καταγωγῆς, καὶ ἐγεννήθησαν πρὸ τριῶν ἐτῶν ἐν Ὀρισῆ τῆς Ἰνδίας.

Τὰ ὄματα τῶν εἶνε ἠνωμένα περὶ τὸ ἐπιγάστριον, διὰ ὀστεῶδους συνδέσμου, ὅστις δὲν εἶνε ἄλλο τι ἢ τὸ ἄκρον τοῦ στέρνου, ἐκτεινόμενον ὀριζοντιῶς ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην πλευράν, καὶ ἀρκετὰ εὐλύγιτος ὥστε νὰ ἐπιτρέπῃ μεγάλῃν ἐλευθερίαν εἰς τὰς κινήσεις καὶ εἰς τὴν στάσιν. Ὄταν τὰ ὀδόντα κομῶνται ἡ μία εἶναι ὑπτιος, ἡ δὲ ἄλλη πλαγίως ἐξαρτημένη. Αἱ δύο ἔχουσιν ἕνα κοινὸν ὀμφαλόν, ὄργανα δὲ τινα ἐπίσης κοινά, ἀφοῦ ἡ τροφή τὴν ὅποταν λαμβάνει ἡ μία χορταίνεται τὴν ἄλλην, καὶ ἐὰν ἡ μία λάθῃ φάρμακα ἢ ἐνέργεια παρατηρεῖται ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ἄλλην, ἢν καὶ εἰς κατώτερον βαθμὸν. Πράγμα παραδόξον, πολλὰκις ἡ μία ἀρχίζει φράσιν τὴν ὅποیان, τελειώνει ἡ ἄλλη!

Αἱ ἀδελφαί αὗται διατελοῦν ἐν μεγίστῃ ἀγάπῃ καὶ ὁμονίᾳ, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ἔβρασαν εἰς τὸ σπυριον τοῦτο, ἀφοῦ ἐνόησαν ὅτι αἱ ἐριδες φέρουσιν καὶ σωματικὴν διάστασιν, ἥτις δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς διπλὴν ὑπαρξίν, τῆς ὁποίας τὰ μέλη

σον διὰ τοῦ ὁποίου α' νὰ ἐλαττωταί ἢ δόνησις, ἢ μεταδίδοι τὸ ἔδαφος εἰς τὰ ὄργανα β') νὰ ἀποταμιεύηται ἡ δύναμις ἥτις προκύπτει ἐκ τῆς συγκρούσεως τῆς πτέρνας πρὸς τὸ ἔδαφος, καὶ νὰ χρησιμοποιηταί πρὸς αὐξάνειν τῆς ταχύτητος τοῦ βήματος, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ πτέρνα ἀπομακρύνεται τοῦ ἔδαφους.

Τὸ μέσον τοῦτο εἶνε τακτύιον ἐξ ἐλαστικοῦ κόμπος, ἢ κύλινδρος ἐλαστικός, ὅστις ἐκτασσεται εἰς τὸ κοινὸν τακτύιον ἑκατέρῃν πρὸς τὸν σκοπὸν τούτου. Ὁ ἐλαστικὸς κύλινδρος προεβίχει ὀλίγον ἐντὸς τοῦ ὑποδήματος, ὥστε ἡ πτέρνα νὰ ἐρείδηται ὁλοκλήρως ἐπ' αὐτοῦ.

— Ἀλλεῖα δὲ ἀτροῦ. Ἡ δὲ ἀτροῦ ἀλλεῖα καθιερώθη ἀπὸ τινος εἰς τινὰς παραλίας τῆς Ἀμερικῆς, κατὰ τὸ σῶμα τῶν μεγάλων ποταμῶν καὶ ἰδίως τοῦ Νουσκουεγάνα. Μικρὸν τι ἀπαιτῶσιον κομίζει τὰ δίκτυα εἰς ἀπόστασιν ἐνδομίλιου. Τὴν ἐπαύριον δὲ τὰ δύο ἄκρα τοῦ δικτύου σύρονται πρὸς τὴν ἑρᾶν, διὰ μέσου μηχανῶν περὶ τὰς ὁποίας τυλι-

ΠΟΙΚΙΛΑ.

— Υποδήματα μὲ πτέρνας ἐλαστικῆς. Ὄταν περιπατῶμεν, ἡ σύγκρουσις τῆς πτέρνας πρὸς τὸ ἔδαφος, μεταδίδοι εἰς κάθε βῆμα, δόνησιν εἰς ὅλον τὸ σῶμα καὶ ἰδίως εἰς τὸν ἐγκέφαλον. Ἀποτέλεσμα δὲ τῶν δόνησεων τούτων μετὰ μακρὰν καὶ κοπιαστικὴν ὁδοπορίαν εἶνε κεφαλαλγία σφοδρά. Διὰ τοῦτο βλέπομεν τοὺς ὀδοποροῦντας καὶ κουρασμένους πεζοπόρους κύπτοντας πρὸς τὰ ἑμπρός, σύροντας τοὺς πόδας καὶ ζητοῦντας νὰ βαδίσωσιν εἰς τὰ μέρη τοῦ δρόμου ὅπου ὑπάρχει μαλακὸς χέρσις.

Στρατιωτικὸς τις ἱατρός τῆς Γαλλίας, Κολλέν, ἐκένθησε μέ-

σονται τα κρατούντα τα δίκτυα σχοινία, Υπολογίζονται τούτο ούτω ληφθέντες ἰχθύας εἰς 300.000 ἐντός μιᾶς ἡμέρας.

— Τί πρέπει νὰ κάμνην τις ἐν περιπτώσει τυχαίου συμβάντος.

Ἐάν εἰσέλθῃ κοινοτός εἰς τὸν ὀφθαλμὸν, μὴ τρίβῃς αὐτὸν, ἀλλὰ ῥίπτει διὰ τῆς χειρὸς ὕδωρ εἰς αὐτὸν μὲ ὄρε μὴν, ἐάν δὲ εἰσῆλθε καμμία κλήθρα, ἀφαίρεισέ την προσεκτικῶς διὰ τῆς ἀκρας πανίου βλεγμένου.

Ἐάν εἰσέλθῃ τι εἰς τὸ αὐτί; ἀφαίρεισέ το διὰ χλωραῦ ὕδατος χυνόμενου ἐντός αὐτοῦ, ποτὲ μὴ εἰσαίτης σκληρὸν πρᾶγμα ἐντός, διότι εἶναι κίνδυνος νὰ τρυπήσῃ τὸ τύμπανον καὶ νὰ κατασταθῆς κωφὸς διὰ βίου ἀπὸ τὸ αὐτὸ ἐκείνο.

Ἐάν κοπῇ καμμία ἄρτηρία, πίεσε διὰ τῆς χειρὸς; ἢ δόσε τὸ μέρος, ὅπου δύνασαι νὰ δεθῇ, ἔνωθεν τοῦ τραύματος; ἐάν δὲ φλεψὶ, κείτωθεν. διὰ νὰ γνωρίζῃς δὲ; ἐάν εἴναι ἄρτηρία ἢ φλεψὶ διὰ τῆς ἀφῆς; ἐάν σφίγγῃ; εἶναι ἄρτηρία; ἢ οὐχί, φλεψ.

Ἐάν πρῶτης ἢ ἀπὸ καμμίαν ἄλλην αἰτίαν ἐπέλθῃ κνιγμία, πῶς διὰ μιᾶς πρόμυτα καὶ βῆξ ὅσον δύνασαι.

Ἐάν ἐλαφρὰ ἔγκυματα βρούτιζε τὸ καυθὲν μέρος εἰς ψυχρὸν ὕδωρ καὶ κράτει αὐτὸ ἐκεῖ, ἕως οὐ οἱ πόνοι παρέρθουν. Ἐάν δὲ τὸ καύσιμον εἶναι εἰς μέρος ὅπου δὲν ἤμπορεῖ νὰ βουτισθῇ εἰς νερὸν, βρέχε παχὰ καὶ βάζε ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ τὴν καὶ εἰς τὴν πρώτην καὶ εἰς ταύτην τὴν περίστασιν τὸ ὕδωρ, ὥστε νὰ εἶναι πάντοτε ψυχρὸν.

Ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς τὸ καλλήτερον εἶναι νὰ σκεπασθῇ τὸ καῖον μέρος μὲ μίαν καρπέταν, ἀντὶ νὰ χυθῇ νερὸν ἐπ' αὐτοῦ.

Ἐάν δαγκασθῆς ἀπὸ θρι φαρμακέρου, ἢ ἄλλο τι ἐντομον ἀφαίρεισε τὸ δαγκασθὲν μέρος τοῦ δέρματος διὰ μαχαίριδιου, ἐάν ἔχῃς προχειρὸν, ἄλλως ἐκμήνησον διὰ τοῦ στόματος καὶ πτόσον τὸν σίαιον, ἢ κρήνησον τὴν κληγὴν ὑπεράνω τῆς φωτιᾶς, ὅσον ἤμπορεῖς νὰ ὑποφέρῃς.

Ἐάν πῆσῃς εἰς νερὸν, προσπάθησε νὰ ἐξαπλωθῆς ἐπὶ τῆς ράχως, κρατῶν τὴν κεφαλὴν ὀριζοντίως μὲ τὸ σῶμα καὶ τὸ στόμα καὶ τὴν βίνα ὑπεράνω τοῦ ὕδατος.

Εἰς ἀποπληξίαν βάλε τὸ σῶμα ὄρθιον, εἰς λειποθυμίᾳ πρόμυτα.

Ἐάν δια τὰ βιβλία τοῦ κόσμου συνσωρεύοντο καὶ ἐμελλον νὰ καοῦν, εἰπὲ τις τῶν διασθῶν Ἀγγλων κληρικῶν, θά ἔσωζον τὴν Γραφήν, «τὴν Μίμησιν τοῦ Χριστοῦ», τὸν Ὀμηρον, τὸν Δισχύλον, τὸν Θουκυδίδην, τὸν Τάκην, τὸν Βιργίλιον, Μάρκον Αὐρήλιον, Δάντην, Σαίξπηρον, Μίλτονον καὶ Οὐόρδσγουορθ.

Ἐάν θὰ εὐρεθῆς εἰς οἰκίαν κατομένην καὶ εἶσαι ἠναγκασμένος νὰ διέλθῃς διὰ καννοῦ, πάρε μίαν βαθεῖαν ἀνάπηλον πρὶν ἐκκινήσῃς καὶ ἔπειτα εἰσελθε εἰς τὸν καννόν.

— Ἐὰθ ὅλον τὸν κόσμον ὑπάρχουν 3,000 ὁμιλοῦμεναί γλώσσαι. Ἡ Γραφή ἔχει μεταφρασθῇ εἰς 296 ἀλλὰ τὰς γλώσσας ταύτας δύναται νὰ ἔννοουν τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

Ἡ τῶν Μανδρινῶν τῆς Κίνας ἐννοεῖται ἀπὸ 200,000,000, ἀνθρώπων.—Ἡ Ἀγγλικὴ ἀπὸ 120,000,000.—Ἡ Ἰνδοστανικὴ ἀπὸ 82,000,000.—Ἡ Γερμανικὴ ἀπὸ 54,000,000.—Ἡ Ἀραβικὴ ἀπὸ 50,000,000.—Ἡ Σλαυδικὴ ἀπὸ 80,000,000. Ὑπάρχουν ὅμως εἰσὶ: 500,000,000 ψυχῶν, οἱ ὅσοι δὲν ἔχουν τὴν Γραφήν εἰς τὴν γλώσσαν των, Οἱ Ἀγγλοὶ ἔχουν μεταφράσει τὴν Γραφήν εἰς τὰς πλείους τῶν γλωσσῶν.

Περὶ χολέρας. Τὸ 1830 εἰς 55,000 ἀνθρώπων προσελθέντων ὑπὸ χολέρας ἐν Παρισίαις 18,000 ἀπέθανον, Ἐξ τῶν 2,000 νοσοκόμων τῶν χολεριῶντων μόνον 164 προσελθόντες ἦσαν ὑπ' αὐτῆς, ἀλλὰ δὲν ἀπέθανον εἰμὴ 4. Ἐν Πιερρουπόλει ἐν τῶν 58 νοσοκόμων εἰς προσελθόντων.— Ἐν Μόσχᾳ ἐκ τῶν 123 νοσοκόμων δύο μόνον προσελθόντες, καὶ ἐκ 253 νοσοκ. εἰς ἄλλα νοσοκομείων μόνον 4 προσελθόντες.— Τὸ 1866 ἐν Λονδίνο εἰς 100 νοσοκόμων μόνον 5 ἐπῆραν τὴν ἀσθένειαν. Ἐκ δὲ τῶν 11 κλυστριῶν τῶν ἐνδωμάτων καὶ κλυνοστρωμνῶν τῶν χολεριῶντων μόνον μία προσελθὼν ὑπὸ χολέρας.

— Τὰ ὄρολογια τῆς ταπεινῆς ἀποτελοῦνται ἀπὸ 96 ἐκχωριστὰ τιμᾶκια, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦν πρὸς καταργασίαν 2,000 διακεκριμέναις ἐργασίαις. Τινὲς τῶν μικροτάτων ἑλλίκων (βιδῶν) εἶναι τόσο μικρὰ ὅσον τὸ λεπτότατον μύριον κόνας; 306,000 ἐκ τῶν βιδῶν τούτων ζυγίζον μόνον μίαν λίτραν! Τὰ ἐλατήρια τῶν ὀρολογίων τούτων κάμνουν πέντε κινήσεις εἰς ἕκαστον δευτερόλεπτον; ἢ 197,000,000 κινήσεις εἰς ἕν ἔτος!

— Εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων τῶν Ἡν. Πολιτεῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐάν τις τῶν μαθητῶν ἀκουσθῇ ἐξ ἑλθῶν σφημῶν τῶν Θεῶν καὶ τὰ ἱερά, ὅπως γίνεται δυστυχῶς μετὰ τῶν Ἑλλήνων μαθητῶν ὄλων τῶν Σχολείων, ἀλλ' ἀπλῶς μεταχειριζόμενος τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ματαίως, ὡς λ. χ. μὲ τὸν Θεόν, μὲ τὸν Χριστὸν, νὰ ποδοβάται τῆς Σχολῆς.

— Ἰρήσεις τῆς Τερσεβινθίνης Ἀνακουφίζει τοὺς πόνοους τῶν ἔγκυμμάτων, τῶν κήλων, τῶν ὀνημασιῶν ἀλειφομένην τῶν πασχόντων μερῶν δι' αὐτῆς.— Προφυλάττει τὰ φορέματα καὶ τὰς γούνας ἀπὸ τὸν σκόρον, ἐάν ὄλγαι σταλαγματῆσαι αὐτῆς χυθῶσιν εἰς τὰ ἐρμάριζα, ἢ τὰ κιάωτια, ἢ τοὺς σάκκουε, ὅπου φυλάττονται ταῦτα κατὰ τὸ μέρος. Ἀπομακρύνει τοὺς μύρημας καὶ τὰς καταστροφὰς ἀπὸ τὰ δουλάκια, ἐάν χυθῶν ὄλγαι σταλαγματῆσαι αὐτῆς εἰς τὰς γωνίας αὐτῶν, καὶ αὐτοὺς τοὺς πόνοους διὰ τῆς ἀλείψως τῶν γωνιῶν τῆς κλίνης μετὰ αὐτῆς διὰ πτεροῦ. Ἐν κοχλιάσιων αὐτῆς εἰς ἡμισίαν θάλαν (σπῆλ) ὕδατος καθαρίζει τὰ στίγματα τοῦ χρώματος (μογογιᾶς) εἰς τὰ φορέματα. Ἐάν δὲ τὰ ἀσπρόρουχα τεθῶν εἰς ὕδωρ, εἰς τὸ ὅποῖον νὰ χυθῇ ἀνάλογος ποσότης σπῆρου τῆς Τερσεβινθίνης καὶ ἔπειτα κλυθῶν μὲ θερμὸν ὕδωρ καὶ σάκωνα, καθαρίζονται κάλλιον ἢ διὰ τῆς μπουγάδας. Ἡ Τερσεβινθίνη χρησιμεύει πρὸς τὴν καὶ ὡς ἐξαιρετον θεραπευτικὸν εἰς τὴν βρογχίτιδα, τὴν πνευμονίαν, καὶ πάσας τὰς ἀσθενείας τῶν πνευμόνων, τὴν φθίσην, τοὺς πόνοους τοῦ λαιμοῦ καὶ: μὲ σταλαγματῆσαι αὐτῆς εἰς ἐν μανδύλιον καὶ ἔπειτα βορᾶ ὁ ἀσθενὴς διὰ τῆς βινὸς αὐτῆς, ὅπως γίνεται μὲ τὴν κολόνιαν.

Κανόνες διὰ νέους καὶ πάντας.

1. Πρόσεχε καθ' ἐκάστην νὰ ἐπιφορῆσαι ἀπὸ τὰς περιστάσεις, τὰς ὁποίας ἡ θεία Πρόνοια σοὶ παρέχει.
2. Ἀπόφευγε τὸ ψεῦδος, τὴν ἐπίδειξιν, καὶ τὴν ἐπιπολαιότητα, καὶ ἔσο φιλαλήθης καὶ θετικὸς εἰς πάντα.
3. Ἐσο φίλεργος, δραστήριος καὶ οἰκονόμος τοῦ τε χρόνου καὶ τῶν χρημάτων σου.
4. Ἐνθυμοῦ τὴν συμβουλίαν τοῦ Παύλου ὅτι ἐφ' ἀγάπῃ εἶναι πληρώσει τοῦ νόμου, καὶ ἔχε αὐτὴν ὡς ἐλατήριον τῶν πράξεων καὶ σχεδίων σου.
5. Ἐσο προσεκτικὸς εἰς τὴν ὑγίαν σου.
6. Κάννε ἐν πρᾶγμα καλῶς, ἢ δὲν δύνασαι νὰ κάμνης ὄλα καλὰ.
7. Μὴ ἀναγινώσκῃς τίποτε, τὸ ὅποῖον δὲν θέλεις νὰ ἐνθυμῆσαι.
8. Μὴ ἐπιθυμῆτης ποτὲ νὰ φαίνεσαι εὐφύετορος ἢ ἐπιτηδείετορος παρ' ὅτι εἶσαι, ἢ νὰ ἐπιδεικνῆς τὰ προτερήματά σου.
9. Ἐσο φίλεργος, φιλόφρων, συμπαθητικὸς, μακρόθυμος καὶ συγχωρητικὸς εἰς πάντας.
10. Πρὸ πάντων ἀπόφευγε τὴν κατάκρισιν καὶ ἐπίκρισιν τῶν ἑλλων. Προσεύχου διὰ τοὺς κακοὺς, ἔχε συμπάθειαν εἰς τοὺς ἀδύνατους, συνασπέρφου μὲ τοὺς καλοὺς, σέβου τοὺς μεγάλους καὶ μικροὺς, καὶ ἔσο ταπεινῶφρων.

ΓΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Ποίους ἐπερίμενον ὁ Παῦλος διαμένων ἐν Ἀθήναις;
2. Ποίος ἦτο ἀνθύπατος τῆς Ἀχαΐας ὅτε ὁ Παῦλος ἐπέφθῃ εἰς τὸ δικαστήριον ἐνώπιον αὐτοῦ.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ, ΓΡΙΦΟΙ, ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΕΣ ΚΑΙ ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ.

Αίνιγματα.

1— Έν τῷ μίῳ τῆς θαλάσσης με διπλὴν μορφήν θά μίεργς.
 "Όταν πρὸς βορρᾶν, ὦ φίλε, τοῦ Αἰγαίου ταξειδεύς.
 Εἶμαι ἄψυχος καὶ ἄμικτος ψυχᾶς φέρω καὶ πηγαίνω,
 Χωρὶς πτέρυγας καὶ πόδας τὰς ἐκτάσεις διαβαίνω.
 Ἐκ τοῦ μίῳ μου ἐν γράμμα εἰς ὕψος ἐν μεταπλάσσει,
 Εὐγενῶν ἀνδρῶν μητέρα θά ἰδῆς καὶ θά θαυμάσῃς.
 "Ότι τῶν ἐπτά μεγάλων καὶ σοφῶν ἀρχαίων εἰς,
 Ἐν ἐμοὶ φῶς εἶδεν πρῶτον εἰς τοὺς κόλπους μου τεχθεῖς.
 Ἐν Μαραθῶνι. I. N. Ζωγραφῆκης.

2— Ἐξ ἀφανοῦς προέρχομαι καὶ γίνομαι μέγαν,
 Ἄλλ' ἀποθνήσκον φθειρομαι λάμπει καὶ φῶς ἐκβάλλω,
 Οὐδ' ἔχνος μετὰ θάνατον τοῦ σώματος μου μνήσκει,
 Κ' ἐν τούτοις οὔτε μόνον ἐκ τούτου ἀποθνήσκει.
 Ἐν Γραμματικῷ I. N. Ζ.

Διπλὴ Ἀκροστιχίς. Α'.

3— Συνίσταται ἐξ ἑξ λέξεων, τούτων ἢ μὲν πρώτη εἶναι ὄνομα προσφιλέστατον παντὸς ἀνθρώπου, ἢ δευτέρα ὄνομα χώρας γνωστοτάτης διὰ τὴν ἰερότητα αὐτῆς, ἢ τρίτη ὄνομα λέξεως Ἀγγλικῆς σημαίνουσα ἡμῖσι, ἢ τετάρτη ὄνομα ἰσχυροῦ εὐρωπαϊκοῦ τινὸς κράτους, ἢ πέμπτη ἀρχαίων γνωστότατον εὐρισκόμενον εἰς χεῖρας πασῶν τῶν χωρικῶν γυναικῶν, ἢ δὲ ἕκτη, τὸ ὄνομα ἀρχόντος τῶν Γηρωσιτῶν καὶ πατῆρ τοῦ Ἐλισσαῦ τοῦ Δευτέου ἀναφερόμενον εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἀριθμῶν. Τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν λέξεων τούτων λαμβανόμενα ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα ἑνὸς τῶν Ἀγγέλων.
 Ἀθήνησι, Κωνσταντία Ρ. Κ.

Διπλὴ Ἀκροστιχίς. Β'.

4— Συνίσταται ἐκ λέξεων ἐξ τούτων πρώτη εἶναι πρόβεισις, ἢ δευτέρα ῥήμα, ἢ τρίτη ἀκρωτήριον τῆς Ἑλλάδος, ἢ τετάρτη ἕως τῆς Πελοποννήσου, ἢ πέμπτη πόλις τῆς Θράκης, καὶ ἢ ἕκτη ὄνομα ἐνδόξου νήσου κατὰ τὴν ἀρχαιότητα.
 Τὰ ἀρχικά δὲ γράμματα τῶν λέξεων τούτων ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα υἱοῦ τινὸς τοῦ Αἰδίου πατρὸς τοῦ Φρίξου, τὰ δὲ δεύτερα κέλευθον λόγου διὰ τὴν γενομένην εἰς αὐτὴν οἰκονομικὴν τινα σύνθετον.
 Ἐν Λαμίᾳ, Δημ. Δ. Νεάλας.

Ἀπλὴ Ἀκροστιχίς.

5— Συνίσταται ἐξ ἐννέα λέξεων, τούτων ἢ μὲν πρώτη εἶναι ὄνομα κράτους τινὸς τῆς Εὐρώπης, ἢ δευτέρα τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Τελαμώνιος, ἢ τρίτη τὸ ὄνομα σειρᾶς ὄρεων τῆς Ἀσίας, ἢ τετάρτη τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Κολομβου τοῦ ἐρευρητοῦ τῆς Ἀμερικῆς ἢ πέμπτη, τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τοῦ Λυκούργου, ἢ ἕκτη τὸ ὄνομα φιλοσόφου, ὅστις ἔπαθεν ἐν εἰρκῆ, ἢ ἕβδομη τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ τοῦ Ὀδυσσεύς, ἢ ὄγδοη τὸ ὄνομα ποιητοῦ τῆς ἀρχαιότητος, καὶ ἢ ἐνάτη τὸ ὄνομα ἑνὸς ἐκ τῶν ἐπτά σοφῶν τῆς ἀρχαιότητος. Τὰ ἀρχικά γράμματα τῶν λέξεων τούτων λαμβανόμενα ἀποτελοῦσι τὸ ὄνομα πόλεως τινὸς τῆς Θράκης.
 Ἐν Βόλῳ, Εὐδοξία Κ. Νικητά.

Λύσεις τῶν Αἰνιγμάτων

τῶν ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1893.

1— Τὸ ψηφίον—Α	5— Κ—ροῖσος
2— Χρόνος—"Όνος	Ε—λίνη
3— Οἶνος—"Όνος	Ρ—ίον
4— Σπάρτη—"Ράτης	Κ—ονιάκ
	Υ—ς
6— Σ.Α.Ν.Α.	Ρ—δον
Α.Δ.Ε.Ν.	Α—χιλλεῖος
Ν.Ε.Β.Α.	
Α.Ν.—Α.Κ.	

Ἄδεται.

Ἄλλε. Γιαλούρης ἐξ Ἀθηνῶν 1. Γρηγ. Α. Γρηγορόπουλος ἐν Πειραιεὶ 3.4.5. Δ. Λαμπαδάριος ἐξ Ἀθηνῶν 1.2.4.5.6. Φωκίων Λαμπαδάριος ἐξ Ἀθηνῶν 1.2.4.5.6. Πετροῦλα Σπυριδίου ἐξ Ἀθηνῶν 1 2.4.5. Ἄντ. Δ. Γιαχτῆς 4.5.6. Ἄγγελος Εὐστ. Ἀγγελίδης 1.5. Τριαντ. Μ. Δαμάσχος 1.2.3.4.5. Γεωρ. Ι. Μπλέτας ἐκ Ρωσσίας 1.2.5. Φώτιος Πασσός 2.5. Σωτ. Χ. Θεοδόσης 11.2.4.5. Δ. Ι. Ἀσημάκης 1.5. Νικολ. Μ. Κορές 1.2.4.5. Εὐδοξία Κ. Νικητά 2.4.5. Μελπομένη Ν. Μάρκου 3.5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἰκήρυγμα Εὐαγγελίου ἐν Ἀθήναις κατὰ Κυριακὴν ἀπὸ 10—11 π. μ. καὶ ἀπὸ 5—6 μ. μ. ἐν τῇ κατὰ τὴν Πύλῃν τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ τοὺς Στόλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς Ἑλληνικῆ Εὐαγγελικῆ Ἐκκλησίᾳ.
 — Ἐν τῇ Ἀποθνήσκον τῶν Ἁγίων Γραφῶν ὑπάρχουσι σώματα τοῦ Ἀστέρος τῆς Ἀνατολῆς, ὁλόκληροι σειραὶ Ἐφῆμ. Παίδων καὶ αἱ τρεῖς σειραὶ τῶν Παιδικῶν Διηγημάτων.

— Προσέτι λόγοι διὰ ἱεροκήρυκας καὶ ἄλλα θρησκευτικὰ καὶ ἠθικὰ φυλλάδια καὶ βιβλία.
 — Καὶ πάλιν συνιστῶμεν εἰς τὰς οικογενεῖας τῶν συνδρομητῶν τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων τὸ Ἐγκυκλίον παιδικὸν ἐξ ἑκ τῶν κ.κ. Μπάρτ καὶ Χίρστ ὡς λίαν ἀναγκαῖον διὰ πᾶσαν οἰκογενεῖαν.
 — Τὸ Σπῆλατον τῶν ἀριστῶν διήγημα τερπνότατον καὶ διδακτικώτατον διὰ οἰκογενεῖας μὲ εἰκόνας τμῆ μόνον μίᾳ δραχμῇ συμπεριλαμβανόμενον καὶ τῶν ταχυδρομικῶν.

Συνδρομὴ «Παιδικῶν Διηγημάτων» 8 κατ' ἔτος, ἐν Ἑλλάδι 40 λεπτ. ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ 60 λεπ.

Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν καταστημάτων ἈΝΕΣΤΗ ΚΕΝΤΡΑΦΗΝΙΑΟΤ 1893—3383.